

På den tiden var folketallet dobbelt så stort som i dag. Mange forlot bygda etter ungdomsskole/ framhaldsskole til videre utdanning eller jobb og valgte andre steder å bosette seg på. Dette skyldtes mangel på arbeidsplasser i bygda. Kvalsundbygda hadde hele 3 butikker: Hjalmar Pedersen Mjaanes, Hofseth & Co og Samvirkelaget. I tillegg en fiskematforretning:

Kristian Johnsen. Gamle samfunns-huset var en populær møteplass med Kafedrift.

Kvalsund kommune bygde i 1975 et nytt rådhus med tilknyttet miljøbygg. Senere ble også Kvalsund hallen oppført. Den har vært en populær arena for båtforeningens årlige Dansegalla.

«Saturn» spiller i Kvalsundhallen.

Foto: Pål-R. Fredriksen

Leikvang stadion fikk som siste grusbane i Finnmark kunstgress i 2017. Dette har vært et stort løft både for kommunen og for K.I.L

Vi ser frem til å feire vårt 150-års jubileum i lag med de andre bygdene i kommunen!

KOKELV

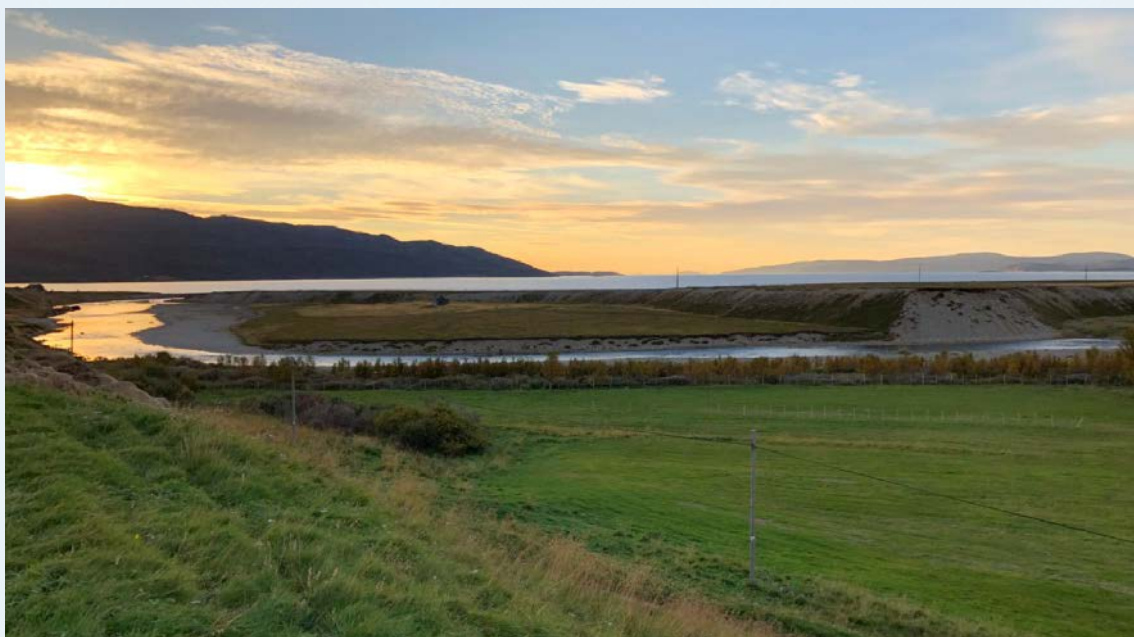
av Kokelvfolket

Den sjøsamiske bygda Kokelv har en historie som går lenger tilbake enn 150 år. Her har det bodd folk i flere århundrer. De siste 150 år har bosettinga hovedsakelig vært av samisk avstamning, men også finner og nordmenn har bodd ved fjorden. Folketellingen fra 1875 talte 80 innbyggere, i dag bor det 115 personer i Kokelv.

Sjøen har alltid vært grunnlaget for bosettinga. I begynnelsen av de siste 150 år, var befolkninga i noen grad fortsatt nomadisk. På denne tiden var det vanlig at folk hadde ulike vinter- og sommerbosteder langs fjorden. Det var tilgangen på ved til brensel som var avgjørende for hvor folk bodde. Men også nærheten til fiske-/beiteressur-

sene var viktig for hvor folk satte opp gammene sine. Helt til slutten på 1800-tallet var det nok trær langs Revsbotn til at folk kunne slå seg ned der de ville. Etter at torvbrenning ble nødvendig ved århundreskiftet, ble folk mer stedfaste. I denne tidsperioden var det fjordfiske om sommeren, jakt, utmarkshøsting og husdyrhold som livnærte familiene. I tida etter 1.verdenskrig ble vinterfiske mer vanlig. Fra rundt 1930 ble helårsfiske, moderne jordbruk og husdyrhold de viktigste næringsveiene i bygda.³ På strekninga Revsneshamn – Kokelv – Selkop var hele 72 av 122 skatteyttere fiskere i 1963⁵.

De tradisjonelle sjøsamiske næringene, fjord-

Kokelv

Foto: Grete Svendsen

fiske og jordbruk, er i dag i ferd med å forsvinne fra bygda. Det er kun 3 fiskebåter og et gårdsbruk i drift. Arbeidsplassene i Kokelv er i hovedsak knyttet til skole- og helsevesen. Av annet privat næringsliv har vi maskin-/transport firmaer, datafirma, handel, helse- og velvære bedrifter. Et stort oppdrettskonsern har også lokaliteter i fjorden, og er en aktuell arbeidsplass for bygdas folk.

Sjøveien var lenge den viktigste ferdselsåren for bygda. Før rutebåten kom i 1912, hentet Kokelv-folket selv posten sin i Olderfjord. Turen over eidet gikk til fots, eller de kjørte med hest når føreforholdene tillot det. Siden det på den tiden ikke var handel i Kokelv, skjedde handelen hos kjøpmenn i Olderfjord eller Smørfjord.

I gjenreisningsårene etter 1945 ble det bygd kai og fiskebruk i Masterelv. Det ble også etablert kjøp, videreproduksjon og sending av fisk, samt handel. Dette betydde svært mye for bygdefolket, fordi folk tidligere hadde vært nødt til å imot varer og folk i fjæra. Vær og naturforhold var ofte så tøffe at det ikke var mulig å få ting tørt over til land. Noen av disse som kan nevnes er Kokelv fiskarlag (stiftet 1951), Kokelv Idrettslag (stiftet

1952) og Kokelv landbrukslag (stiftet 1954).

Et lag som fortjener en bredere omtale er Kokelv lag av LHL (etabl. 1978). Sammen med resten av styret bestående av Amalie Mikalsen, Bjørg Gløersen, Julie Grøtte, Ivar Henriksen og Leifine Nikolaisen, satte formann Per Iversen i gang med bygging av et dagsenter for funksjonshemmede. Vel ett år etter at laget ble stiftet, var huset innflyttingsklart i februar 1980. Laget stoppet ikke med dette. De ønsket å få på plass et botilbud for bygdas funksjonshemmede, som på den tiden bodde på institusjoner utenbygds. Arbeidet med et større bosenter, falt sammen med den såkalte HVPU-reformen, og 14. oktober 1986 ble Kokelv bo- og servicesenter innviet. Det er takket være ildsjelene i LHL-laget at vi i dag har Kokelv Bo- og omsorgssenter, som også er bygdas største arbeidsplass.

Sameforeningens arbeid med å gjenfinne og gjenoppfriske kunnskapen om Kokelv kofta, har betydd mye i revitaliseringen av den sjøsamiske kulturen.

I dag har vi hele 7 aktive foreninger i bygda: Revsbotn Distrikts lakseforening (stiftet 1959), Kokelv Bygde- og ungdomslag (stiftet 1995),

Kokelv bygda

Kokelv Sportsklubb (stiftet 2003), Kokelv båtforening, Museumslaget, Stiftelsen Kokelv sjøsamiske museum og Kokelv Læstadianske menighet.

Selv om Kokelv er et lite sted, er vi som bor her stolte av bygda vår. Vårt aktive foreningsliv, de mange ildsjelene vi har hatt og våre aktive lokalpolitikere har gjennom årenes løp fått på plass viktige samfunnsstrukturer. Kokelv menighetshus er et viktig samlingssted for den læstadian-

ske menigheten, og der tilbyr Kokelv menighet trosopplæring for barna våre. Kokelv kirke er unik med sin spesielle historie.

Til tross for alt dette, er det utfordrende å få folk til å etablere seg her. For til forskjell fra andre små steder har vi arbeidsplasser nok, men vi har ikke hus til de som vil bo her. Også i Kokelv blir mange boliger som fritidsboliger. I Kokelv har vi likevel tro på at yngre mennesker flytter til bygda.

REVSNESHAMN

av Dag L. Rønnekleiv

Første kjente bosetning i Revsneshamn var på 1200 tallet, i 1570 var det 5 familier, 1950-70 tallet var det ca 60 fastboende og etter dette har innbyggertallet sunket ettersom folk har reist bort på skole/arbeid eller bortgang. Barna måtte reise tidlig til internat i Kokelv og videre ut i verden for å gå videregående skoler og arbeid. I dag er det bare 5 staute ungarer som er fast-

boende, og de fleste husene rustet opp og i full bruk som ferie og til rekreasjon av tilbakevendte Revsnesinger.

Som kjent er Revsneshamn det eneste veiløse bebodde stedet i kommunen, men det er totalt hele 3 km med lokal vei fra kai til Bekkarbukta og Nesset. På 60 og 70 tallet ble det arbeidet med å få vei